Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kümnes koda)

5. detsember 2024*

Eelotsusetaotlus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – ELTL artikli 101 lõige 1 – Vertikaalkokkulepped – Tagajärjel põhinev piirang – Sõidukigarantii piiranguid ette nägev kokkulepe – Konkurentsiasutuse kohustus tõendada konkurentsivastaseid tagajärgi – Tegelikud tagajärjed ja võimalikud tagajärjed

Kohtuasjas C-606/23,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus, Läti) 2. oktoobri 2023. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 4. oktoobril 2023, menetluses

„Tallinna Kaubamaja Grupp“ AS,

„KIA Auto“ AS

versus

Konkurences padome,

EUROOPA KOHUS (kümnes koda),

koosseisus: koja president D. Gratsias, neljanda koja president I. Jarukaitis ja kohtunik Z. Csehi (ettekandja),

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– „Tallinna Kaubamaja Grupp“ AS ja „KIA Auto“ AS, esindaja: *advokāte* I. Azanda,

– Läti valitsus, esindajad: J. Davidoviča ja K. Pommere,

– Hispaania valitsus, esindaja: L. Aguilera Ruiz,

* Kohtumenetluse keel: läti.

– Euroopa Komisjon, esindajad: P. Berghe, I. Naglis ja D. Viros,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb ELTL artikli 101 lõike 1 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud ühelt poolt „Tallinna Kaubamaja Grupp“ AS-i ja „KIA Auto“ AS-i ning teiselt poolt Konkurences padome (Läti konkurentsiamet) vahelises kohtuvaidluses sõidukigarantii piiranguid ette nägeva vertikaalse kokkuleppe sõlmimise eest määratud trahvi üle.

Õiguslik raamistik

3 Läti 4. oktoobri 2001. aasta konkurentsiseaduse (Konkurences likums; *Latvijas Vēstnesis*, 2001, nr 151) artikli 11 lõikes 1 on sätestatud:

„Keelatud ja algusest peale tühised on ettevõtjatevahelised kokkulepped, mille eesmärgiks või tagajärjeks on takistada, piirata või kahjustada konkurentsi Läti territooriumil, sealhulgas kokkulepped, millega:

[…]

7) kohustatakse tegema toiminguid (või nendest hoiduma), mille tõttu on teine ettevõtja sunnitud teatud turult lahkuma või millega takistatakse potentsiaalse ettevõtja sisenemist teatud turule.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

4 Eesti õiguse alusel asutatud äriühing KIA Auto on ainus KIA kaubamärki kandvate sõidukite volitatud importija Lätis. See äriühing valib välja ja kiidab heaks volitatud esindajad, kes turustavad KIA autosid ja remondivad neid tootja või importija antud garantii raames.

5 Konkurentsiamet määras 7. augusti 2014. aasta otsusega KIA Autole konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 punkti 7 rikkumise eest 134 514,43 euro suuruse trahvi, millest 96 150,92 eurot määrati solidaarselt tema emaettevõtja Tallinna Kaubamaja Grupile.

6 Konkurentsiamet leidis, et KIA Auto kui KIA kaubamärki kandvate sõidukite tootja volitatud importija ning KIA kaubamärki kandvate sõidukite volitatud edasimüüjad ja remonditöökojad (edaspidi „volitatud esindajad“) leppisid kokku garantiitingimustes, mis kohustavad või ajendavad sõidukite omanikke viima garantiiajal kõik tootja KIA poolt ette nähtud sõiduki korralised hooldustööd ja garantii alla mittekuuluvad remonditööd läbi KIA volitatud esindajate juures, et sõidukigarantii säilitaks kehtivuse, ning kasutama garantiiaja jooksul korralistel hooldustöödel ja remonditöödel originaalvaruosi.

7 Nii tuvastas konkurentsiamet, et KIA võrgus kehtib garantiitingimuste kohta vertikaalne kokkulepe, mis takistab ühelt poolt sõltumatute remonditöökodade pääsu garantii ajal tehtavate garantii alla mittekuuluvate remonditeenuste turule Lätis ja teiselt poolt sõltumatute varuosatootjate pääsu varuosade turule Lätis, piirates seeläbi konkurentsi varuosade turustajate vahel.

8 Konkurentsiamet kvalifitseeris tuvastatud kokkuleppe tagajärjel põhinevaks konkurentsipiiranguks, rõhutades sellega seoses, et kohaldatav tõendamisstandard ei nõua tegelike tagajärgede tõendamist. Nimelt tulenevad konkurentsiameti sõnul konkurentsi mõjutavad negatiivsed tagajärjed piiravate tingimuste endi olemusest ja tegelikult tekitatud tagajärgi ei ole vaja tõendada.

9 Põhikohtuasja kaebajad esitasid neile trahvi määramise otsuse peale kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, Administratīvā apgabaltiesale (regionaalne halduskohus, Läti), kes jättis kaebuse 10. märtsi 2017. aasta otsusega rahuldamata.

10 Põhikohtuasja kaebajad esitasid kassatsioonkaebuse Senāta Administratīvo lietu departamentsile (Läti kõrgeima kohtu halduskolleegium), kes tühistas eelotsusetaotluse esitanud kohtu otsuse 22. detsembri 2021. aasta kohtuotsusega ja saatis asja tagasi sellele kohtule uue otsuse tegemiseks.

11 Senāta Administratīvo lietu departaments (kõrgeima kohtu halduskolleegium) leidis, et kui eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollis, kas trahvi määramise otsuses jõuti põhjendatult järeldusele, et kokkulepe on keelatud kokkulepe selle tagajärgede tõttu, tugines ta hindamiskriteeriumidele, mis olid ebaõiged võrreldes kriteeriumidega, mida tuleb arvesse võtta, kui tegemist on piiravate tagajärgedega. Neil asjaoludel asus kõrgeim kohus seisukohale, et eelotsusetaotluse esitanud kohus ei saanud nõuetekohaselt hinnata, kas otsuse põhjendus oli piisav.

12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus, tuginedes täiendavatele seisukohtadele, mille konkurentsiamet oli esitanud pärast kõrgeima kohtu otsust, juhib tähelepanu, et sellest kohtuotsusest tulenevad juhised erinevad oluliselt Euroopa Kohtu praktikast, mistõttu ei saa tagajärjel põhineva konkurentsipiirangu sisu ja sellest tulenevat tõendamisstandardit pidada ilmselgeteks. Samuti peab eelotsusetaotluse esitanud kohus vajalikuks esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotlus, et selgitada tagajärjel põhinevate kokkulepete tõendamist puudutavaid küsimusi.

13 Täpsemalt, nagu nähtub konkurentsiameti seisukohtadest, tuleks ELTL artikli 101 ja seega ka konkurentsiseaduse artikli 11 kohaldamisel ja tõlgendamisel võtta aluseks lähenemisviis, mis on analoogne Euroopa Liidu Üldkohtu lähenemisviisiga 10. novembri 2021. aasta kohtuotsuses Google ja Alphabet *vs*. komisjon (Google Shopping) (T-612/17, EU:T:2021:763), mis puudutas ELTL artikli 102 rikkumist. Selles kohtuotsuses tõi Üldkohus esile, et Euroopa Komisjon ei ole kohustatud tõendama konkurentsi kõrvaldamise või piiramise võimalike tagajärgede tegelikku saabumist, vaid piisab, kui ta tõendab potentsiaalseid tagajärgi. Nii tuleneb sellest kohtuotsusest, et kokkuleppe konkurentsimõju hindamisel ei tule piirduda juhtumi kõigi tähtsust omavate asjaolude taandamisega konkurentsi mõjutavate konkreetsete ja mõõdetavate negatiivsete tagajärgede tuvastamisele, kuna selline lähenemine jätab *de facto* kõrvale võimaluse, et konkurentsiamet teeb lõpu konkurentsipiirangutele, mis ei ole veel tekitanud negatiivseid tagajärgi, mida oleks võimalik materiaalselt tuvastada.

14 Neil asjaoludel otsustas Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas konkurentsiamet peab tulenevalt ELTL artikli 101 lõikest 1 tõendama tegelike ja konkreetsete konkurentsi piiravate tagajärgede olemasolu (*actual/real restrictive effects on competition*), hinnates keelatud kokkulepet, milles on sõidukite garantii kohta sätestatud piirangud, mis kohustavad või ajendavad sõidukite omanikke viima parandus- ja hooldustöid läbi ainult sõiduki tootja volitatud esindajate juures ning kasutama korralistel hooldustöödel nimetatud tootja originaalvaruosasid, et sõiduki garantii säilitaks kehtivuse?

2. Kas ELTL artikli 101 lõike 1 kohaselt piisab esimeses eelotsuse küsimuses osutatud kokkuleppe hindamisel sellest, kui konkurentsiamet tõendab ainult potentsiaalsete konkurentsi piiravate tagajärgede (*potential restrictive effects*) esinemist?“

Euroopa Kohtu pädevus

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 kohaldamine ei tohi olla erinev ELTL artikli 101 lõike 1 kohaldamisest, kuna nende kahe sättega on kehtestatud sisuliselt analoogne õiguslik raamistik. Seetõttu tuleb arvesse võtta Euroopa Kohtu selgitusi ELTL artikli 101 lõike 1 kohaldamise kohta.

16 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on ELTL artiklis 267 sätestatud Euroopa Kohtu ja liikmesriigi kohtute koostöö raames ainult liikmesriigi kohtul, kelle lahendada on vaidlus ja kes peab asjas otsuse tegema, pädevus kohtuasja eripärasid arvestades hinnata nii eelotsuse vajalikkust oma otsuse tegemiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Seega, kui esitatud küsimused puudutavad liidu õiguse tõlgendamist, on Euroopa Kohus üldjuhul kohustatud otsuse tegema (18. novembri 2021. aasta kohtuotsus Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

17 Samuti peab väljakujunenud kohtupraktika kohaselt Euroopa Kohus aga oma pädevuse kontrollimiseks analüüsima, mis asjaoludel liikmesriigi kohus talle eelotsusetaotluse esitas (18. novembri 2021. aasta kohtuotsus Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

18 Sellega seoses tuleb märkida, et Euroopa Kohus on korduvalt tunnistanud ennast pädevaks lahendama liidu õiguse sätteid puudutavaid eelotsusetaotlusi olukorras, kus põhikohtuasja asjaolud on küll väljaspool liidu õiguse otsest kohaldamisala, kuid kus liidu õigusnormid on muudetud kohaldatavaks riigisisese õigusega, milles järgitakse puhtalt riigisiseste olukordade reguleerimisel liidu õiguses sätestatut (18. novembri 2021. aasta kohtuotsus Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

19 Niisugune pädevus on põhjendatud liidu õiguskorra jaoks ilmse huviga selle vastu, et lahknevate tõlgenduste vältimiseks tulevikus tõlgendataks liidu õigusest üle võetud sätteid ühetaoliselt (13. oktoobri 2022. aasta kohtuotsus Baltijas Starptautiskā Akadēmija ja Stockholm School of Economics in Riga, C-164/21 ja C-318/21, EU:C:2022:785, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

20 Käesoleval juhul nähtub eelotsusetaotlusest, et konkurentsiseaduse artikli 11 lõikes 1 on ette nähtud samasugune õiguslik raamistik nagu ELTL artikli 101 lõikes 1 ja et artikli 11 lõiget 1 tõlgendatakse Läti õiguskorras samamoodi nagu ELTL artikli 101 lõiget 1. Lisaks tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba tunnistanud ennast pädevaks lahendama ELTL artikli 101 lõike 1 tõlgendamist puudutavaid eelotsusetaotlusi olukorras, kus kohaldatakse konkurentsiseaduse artikli 11 lõiget 1, olenemata sellest, kas liikmesriikidevahelist kaubandust on mõjutatud (vt selle kohta 18. novembri 2021. aasta kohtuotsus Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

21 Siit järeldub, et Euroopa Kohus on käesolevas kohtuasjas pädev vastama ELTL artikli 101 lõike 1 tõlgendamist puudutavatele küsimustele.

Eelotsuse küsimuste analüüs

22 Nende küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust, kas ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriigi konkurentsiasutust, kes kontrollib, kas kokkulepet, milles on ette nähtud sõidukigarantii piirangud, mis kohustavad või ajendavad sõidukite omanikke viima remondi- ja hooldustöid läbi ainult sõiduki tootja volitatud esindajate juures ning kasutama korralistel hooldustöödel sõiduki tootja originaalvaruosi, et sõidukigarantii säilitaks kehtivuse, saab kvalifitseerida tagajärjel põhinevaks konkurentsipiiranguks selle sätte tähenduses, tõendama konkreetsete ja tegelike konkurentsi piiravate tagajärgede saabumist, või piisab, kui ta tõendab potentsiaalseid konkurentsi piiravaid tagajärgi.

23 Sellega seoses väärib märkimist, et ELTL artikli 101 lõike 1 kohaselt on siseturuga kokkusobimatud ja keelatud kõik sellised ettevõtjatevahelised kokkulepped, ettevõtjate ühenduste otsused ja kooskõlastatud tegevus, mis võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ning mille eesmärgiks või tagajärjeks on takistada, piirata või kahjustada konkurentsi siseturu piires.

24 Selleks et konkreetsel juhul saaks asuda seisukohale, et kokkulepe, ettevõtjate ühenduse otsus või kooskõlastatud tegevus kuulub ELTL artikli 101 lõikes 1 sätestatud keelu kohaldamisalasse, on selle sätte enda sõnastuse kohaselt vaja tõendada kas seda, et tegevuse eesmärk on takistada, piirata või moonutada konkurentsi, või seda, et tegevusel on selline tagajärg (21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus International Skating Union *vs.* komisjon, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, punkt 98 ja seal viidatud kohtupraktika).

25 Selleks tuleb kõigepealt analüüsida asjasse puutuva tegevuse eesmärki. Kui analüüsi tulemusel ilmneb, et tegevusel on konkurentsivastane eesmärk, ei ole vaja analüüsida selle tegevuse tagajärgi konkurentsile. Seega üksnes juhul, kui tegevust ei saa pidada selliseks, millel on konkurentsivastane eesmärk, on vaja seejärel analüüsida selle tagajärgi (21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus International Skating Union *vs.* komisjon, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, punkt 99 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Analüüs, mis tuleb läbi viia, erineb sõltuvalt sellest, kas tegevuse „eesmärk“ või „tagajärg“ on takistada, piirata või moonutada konkurentsi, kuna kummalegi mõistele kohaldatakse erinevat õiguslikku ja tõendamiskorda (21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus International Skating Union *vs.* komisjon, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, punkt 100 ja seal viidatud kohtupraktika).

27 Käesoleval juhul märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, kes lähtub eeldusest – mille põhjendatust ta peab kontrollima –, et põhikohtuasjas vaidlusaluse kokkuleppe eesmärk ei ole konkurentsi piirata, et ta peab hindama, kas kokkuleppel on konkurentsivastaseid tagajärgi.

28 Sellega seoses nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et konkurentsivastase „tagajärjega" tegevuse mõiste hõlmab mis tahes tegevust, mida ei saa pidada konkurentsivastase eesmärgiga tegevuseks, tingimusel et on tõendatud, et tegevuse tegelik või potentsiaalne tagajärg on takistada, piirata või moonutada konkurentsi ja seda tuntavalt (21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus International Skating Union *vs.* komisjon, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, punkt 109 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Selleks on vaja konkurentsi analüüsida tegelikus olukorras, milles see toimiks vaidlusaluse kokkuleppe, ettevõtjate ühenduse otsuse või kooskõlastatud tegevuse puudumisel (18. novembri 2021. aasta kohtuotsus Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, punkt 74, ning 21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus International Skating Union *vs.* komisjon, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, punkt 110 ja seal viidatud kohtupraktika), määratledes turu või turud, kus see tegevus võib tagajärgi tekitada, ning seejärel tuvastades need tagajärjed, olgu need tegelikud või potentsiaalsed. See analüüs ise eeldab, et arvesse võetakse kõiki asjasse puutuvaid asjaolusid.

30 Ettevõtjatevahelisest kokkuleppest tulenevate tagajärgede hindamisel tuleb ELTL artikli 101 alusel seega arvesse võtta kokkuleppe konkreetset raamistikku, eelkõige majanduslikku ja õiguslikku konteksti, milles asjasse puutuvad ettevõtjad tegutsevad, samuti asjaomaste kaupade või teenuste laadi ning kõnealuse turu või kõnealuste turgude toimimise tegelikke tingimusi ja struktuuri. Siit järeldub, et vastupidine stsenaarium, milles kujutatakse ette olukorda, kus viidatud kokkulepet ei olnud, peab olema realistlik ja usutav (27. juuni 2024. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Servier jt, C-176/19 P, EU:C:2024:549, punkt 341 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Sellega seoses on Euroopa Kohtul juba olnud võimalus täpsustada, et vastupidise stsenaariumi ettekujutamise eesmärk on teha kindlaks, millised oleksid turuosaliste realistlikud tegutsemisvõimalused asjaomase kokkuleppe puudumise korral, ning teha seega kindlaks, kuidas toimiks tõenäoliselt turg selle kokkuleppe puudumisel ja milline oleks selle struktuur (30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus Generics (UK) jt, C-307/18, EU:C:2020:52, punkt 120, ning 18. novembri 2021. aasta kohtuotsus Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, punkt 76).

32 See, et vastupidine stsenaarium on realistlik ja usutav, ei sea siiski kahtluse alla võimalust võtta arvesse ettevõtjatevahelise kokkuleppe puhtalt potentsiaalseid tagajärgi, et välja selgitada, kas see kujutab endast tagajärjel põhinevat konkurentsipiirangut. Sellega seoses on Euroopa Kohus muu hulgas leidnud, et kui asuda seisukohale, et kui ettevõtjatevaheline kokkulepe on täidetud, ei saa selle konkurentsi piiravate tagajärgede hindamisel arvesse võtta kokkuleppe potentsiaalseid tagajärgi, eiraks see ühtaegu nii tagajärjel põhineva konkurentsipiirangu hindamisele omase vastupidise stsenaariumi meetodi omadusi kui ka kohtupraktikat, mille kohaselt võivad konkurentsi piiravad tagajärjed olla nii tegelikud kui ka potentsiaalsed, kuid peavad olema piisavalt tuntavad (vt selle kohta 27. juuni 2024. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Servier jt, C-176/19 P, EU:C:2024:549, punktid 345–353).

33 Seega piisab, kui pärast konkurentsi toimimise nõuetekohast analüüsimist tegelikus olukorras, milles see toimiks ilma vaidlusaluse kokkuleppeta, saab tuvastada konkurentsi piirava potentsiaalse tagajärje, mis on piisavalt tuntav (vt selle kohta 28. mai 1998. aasta kohtuotsus Deere *vs.* komisjon, C-7/95 P, EU:C:1998:256, punktid 77 ja 78, ning 28. mai 1998. aasta kohtuotsus New Holland Ford *vs.* komisjon, C-8/95 P, EU:C:1998:257, punktid 91 ja 92).

34 Neil asjaoludel on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne hinnata, kas konkurentsiamet analüüsis nõuetekohaselt seda, kuidas konkurents oleks toiminud tegelikus olukorras, kus see oleks toiminud ilma vaidlusaluse kokkuleppe tagajärgedeta, määratledes turud, kus kokkulepe tekitab tagajärgi, ja tuvastades tuntavad tagajärjed, olgu need tegelikud või potentsiaalsed.

35 Lisaks on Euroopa Kohus 6. oktoobri 2015. aasta kohtuotsuse Post Danmark (C-23/14, EU:C:2015:651) punktides 65 ja 66 asunud seisukohale, et EÜ artikli 82 (nüüd ELTL artikkel 102) alusel analüüsitava tegevuse kuritarvitava olemuse tuvastamiseks peab sellel tegevusel olema turul konkurentsivastane tagajärg, kuid see tagajärg ei pea olema tingimata konkreetne, vaid piisab sellest, kui tõendada, et konkurentsivastane tagajärg on turgu valitseva ettevõtjaga vähemalt sama tõhusate konkurentide turult väljatõrjumise näol võimalik.

36 Seega vastab ELTL artikli 101 tõlgendus – mis on võetud aluseks käesoleva kohtuotsuse punktides 28 ja 33 viidatud kohtupraktikas ja mille kohaselt piisab potentsiaalsete konkurentsivastaste tagajärgede, eelkõige selliste tagajärgede tõendamisest, mis võivad takistada potentsiaalsete konkurentide turule sisenemist – ELTL artikli 102 tõlgendusele, mis on võetud aluseks käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis viidatud kohtupraktikas.

37 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb eelotsuse küsimustele vastata, et ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta liikmesriigi konkurentsiasutust, kes kontrollib, kas kokkulepet, milles on ette nähtud sõidukigarantii piirangud, mis kohustavad või ajendavad sõidukite omanikke viima remondi- ja hooldustöid läbi ainult sõiduki tootja volitatud esindajate juures ning kasutama korralistel hooldustöödel sõiduki tootja originaalvaruosi, et sõidukigarantii säilitaks kehtivuse, saab kvalifitseerida tagajärjel põhinevaks konkurentsipiiranguks selle sätte tähenduses, tõendama konkreetsete ja tegelike konkurentsi piiravate tagajärgede saabumist. Piisab, kui see asutus tõendab selle sätte kohaselt potentsiaalseid konkurentsi piiravaid tagajärgi, tingimusel et need on piisavalt tuntavad.

Kohtukulud

38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kümnes koda) otsustab:

ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei kohusta liikmesriigi konkurentsiasutust, kes kontrollib, kas kokkulepet, milles on ette nähtud sõidukigarantii piirangud, mis kohustavad või ajendavad sõidukite omanikke viima remondi- ja hooldustöid läbi ainult sõiduki tootja volitatud esindajate juures ning kasutama korralistel hooldustöödel sõiduki tootja originaalvaruosi, et sõidukigarantii säilitaks kehtivuse, saab kvalifitseerida tagajärjel põhinevaks konkurentsipiiranguks selle sätte tähenduses, tõendama konkreetsete ja tegelike konkurentsi piiravate tagajärgede saabumist. Piisab, kui see asutus tõendab selle sätte kohaselt potentsiaalseid konkurentsi piiravaid tagajärgi, tingimusel et need on piisavalt tuntavad.

Allkirjad